

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2024-week 26

JEAN-PAUL GUILLIAMS: DERTIG JAAR HERDER

Jean-Paul Guilliams, norbertijn van de abdij van Grimbergen, is dit jaar dertig jaar actief in onze pastorale zone. Eind 1993 werd hij benoemd tot pastoraal medeverantwoordelijke in het toenmalige dekenaat Wemmel. Op 18 juni 1994 werd hij benoemd tot pastoor in Ossel en Relegem. Op 30 juni 1995 werd hij pastoor van Brussegem. Op 1 juli 2002 werd hij benoemd in Sint-

Engelbertus, en op 1 juli 2004 ook in Sint-Servaas. Op 1 juli 2013 werd hij ook administrator in Hamme. En sinds 17 september 2017 is hij pastoor van de nieuwe pastorale zone Samuel Wemmel. De twee jubileum-data nodigden uit tot een babbel. Ik probeer wat structuur te brengen in een gesprek dat rustig voortkabbelde bij een Orval en een stukje brokkelkaas. (Wemmel, ten huize van Constant en Linda, woensdag 12 juni)

Jean-Paul, heb je nog herinneringen aan die beginperiode ?

Ik kwam van Antwerpen, en ben dan terechtgekomen in Grimbergen, op 12 kilometer van Brussel. Toen ik pastoor werd van Brussegem kwam ik in de pastorie van Brussegem terecht. Het

was toen een uitgesproken landelijke parochie met een sterk verenigingsleven en een goed vertegenwoordigde middenstand. Hier en daar kon je er nog de tijd van toen ervaren. Op bepaalde plaatsen moest je soms de klok een eeuw achteruitzetten zoals mensen dat destijds

zeiden. Het waren wel echt uitzonderingen maar het bestond nog: huizen zonder stenen vloer waar de woelratten aan de poten van de tafel knaagden. Nu, Brussegem was een parochie waar mensen elkaar kenden. Ze werkten vaak samen in

de landbouw, zaten samen op café, en gingen samen naar feesten. Het was een gezellige tijd waar de meesten met elkaar meeleeften. Het is een tijdsopname, maar ik heb er aangename herinneringen aan.

Er is dus veel veranderd in die dertig jaar ?

Uiteraard !

De verschillende parochieploegen en-raden zijn in al die jaren heel belangrijk geweest. Zij hebben overal heel hard gewerkt. En dat ging op verschillende snelheden, want elke parochie had zijn eigen uitdagingen en mogelijkheden. Mensen bepaalden en bepalen nog altijd het gelaat van een parochie. Misschien was Ossel wel de minst complexe parochie. Maar overal heb ik een enorme veerkracht en creativiteit ontmoet. Samen zijn we er overal uit gekomen en zijn we gekomen tot een heel positieve samenwerking. De polarisatie die er in het begin soms heerste, is nu grotendeels weg. Kijk bijvoorbeeld hoe Brussegem, Ossel en Hamme uiteindelijk nu één parochie vormen en op heel wat pastorale vlakken effectief samenwerken. De verschillende gemeenschappen hebben elkaar gevonden, respecteren elkaar, steunen elkaar en zorgen voor

elkaar. En dat is even waar op het vlak van pastorale zone.

Ik kan niet zeggen dat er daarbij speciale momenten zijn geweest. Het is eerder een aaneenrijging van dankbare momenten geweest. Het is een toffe tijd geweest.

En wat betekenen die dertig jaar voor uzelf ?

Ook voor mij zijn die dertig jaar een permanente evolutie geweest. De mensen hebben mij gemaakt tot wie ik nu ben. Ge wordt anders. Van elke ontmoeting blijft er wel iets hangen. En dat gebeurt niet altijd en niet alleen in de kerk. Ontmoeting met mensen, gemeenschap is toch zo belangrijk. We doen het voor mekaar. Dat onthaal in de kerk bijvoorbeeld is zo iets moois dat spontaan gegroeid is.

En als je naar de toekomst kijkt ?

Dezelfde band tussen mensen als vroeger is er niet meer. Het verenigingsleven verdampt. En al dat is misschien niet zo prettig voor de mensen die het nog schragen, het is zo belangrijk dat op het lokaal vlak kansen tot ontmoeting en ondersteuning geboden blijven!

Maar ik heb vertrouwen in de toekomst. Doe maar gewoon, 't zal wel groeien !

Een laatste bedenking ?

Het was een genade sommige mensen te leren kennen.

*In naam van alle parochianen willen we Jean-Paul van harte danken voor zijn jarenlange inzet, en we wensen hem nog vele voorspoedige jaren toe: ad multos annos!
Constant*

ROME : DE KLEINSTE SOEVEREINE STAAT TER WERELD (2)

De Orde van Malta – om ze kortweg zo te noemen – telt wereldwijd ongeveer 13.500 ridders en dames. Ze wordt geleid door een grootmeester, bijgestaan door een ‘generaal kapittel’, dat om de vijf jaar samenkomt, en alle belangrijke beslissingen neemt. Deze kernleden moeten minstens twee eeuwen adeldom en zestien rechtstreekse voorvaderen kunnen aantonen. De huidige grootmeester is sinds 3 mei 2023 de Canadees Fra John Dunlap. Hij is de 81ste grootmeester van de orde, en de eerste die – door een wijziging van de statuten – geen adelbrieven moest voorleggen. Bij elk buitenlands bezoek

wordt de grootmeester ontvangen met dezelfde eer als elk ander buitenlands staatshoofd. Het motto van de orde is: “Tuitio Fidei et Obsequium Pauperum”, “Behoud van het Geloof en Hulp aan de Behoeftigen”. En haar taak is: “In de geest van Christelijke naastenliefde en broederlijkheid, en in overeenstemming met de eeuwenoude traditie, de eer Gods te vermeerderen door de heiliging van de leden, de inzet voor het Geloof en de Heilige Stoel, en door de dienst aan de naaste”. Haast overal in de derde wereld is de Orde actief met humanitaire hulpacties. Ze werken in 120 landen, met een netwerk van 95.000 vrijwilligers en 52.000 artsen, verpleegkundigen en deskundigen op het gebied van noodhulp. De Belgische tak is vooral actief in centraal-Afrika (Kongo) en Palestina.

De “Belgische vereniging van de Orde van Malta” is ook actief in België zelf, vaak met kleinschalige projecten. Ze hebben een zeer goede en overzichtelijke website, waar je alle informatie kan vinden. Zo las ik daar dat in 2023 het Internationale Kamp van de Orde van Malta plaatsgevonden heeft in België. 480 jongeren tussen 18 en 35 jaar, waaronder 200 met een beperking, en afkomstig uit 20 verschillende landen, zijn samengekomen in Waterloo van 12 tot 19 augustus. Een 30tal jonge vrijwilligers liep vorig jaar ook de 20 kilometer door Brussel – met de vlag van de orde.

De Belgische afdeling werd opgericht in 1930, onder de vorm van een vzw. Ze telde in 2016 270 leden en ongeveer 800 vrijwilligers. Ze wordt gefinancierd door giften, legaten en subsidies. De naam van Sint-Jan is niet alleen verbonden aan de hospitaalridders, maar ook aan verschillende ziekenhuizen, denk maar aan de Sint-Janskliniek in Brussel. Maar het meest bekende is allicht het oude Sint-Janshospitaal in Brugge, dat een prachtige collectie oude kunst herbergt, en dat pas gerenoveerd is. Het motto van het vernieuwde museum is nog steeds “gastvrijheid en zorg”.

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: Elfde zondag door het jaar

HET RIJK IS ALS EEN MOSTERDZAADJE ELFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

Evangelie (Marcus 4, 26-34)

Jezus zei : “Met het koninkrijk van God gaat het als met iemand die zaad op zijn land heeft gestrooid. Hij slaapt en waakt, nacht na nacht en dag na dag, en het zaad ontkiemt en schiet op, zonder dat hij weet hoe. Vanzelf draagt de aarde vrucht, eerst de groene spriet, dan de aar, dan het graan in de volle aar. Wanneer de vrucht zover is, slaat hij er meteen de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.”

Ook zei Hij : “Waarmee zullen we het koninkrijk van God vergelijken, of met welke gelijkenis geven we het weer ? Het is als een mosterdzaadje dat in de aarde gezaaid wordt. Het is het kleinste van alle zaden op aarde, maar als het gezaaid is, komt het op en wordt het groter dan alle andere struiken en het krijgt grote takken, zodat de vogels van de hemel in zijn schaduw kunnen nestelen.”

Met veel van dergelijke gelijkenissen predikte Hij het woord, voorzover ze in staat waren het te

horen. Zonder gelijkenis sprak Hij niet tegen hen, maar als ze onder elkaar waren, legde Hij zijn leerlingen alles uit.

Een zaadje is meestal iets heel klein, vooral het zaadje van de mosterdboom, de ‘*Salvadora persica*’ – niet te verwarren met de mosterdplant, waarvan onze mosterd komt.. De mosterdboom is niet zomaar een boom. Uit dat piepkleine zaadje kiemt een struik met een hoogte van zo’n twee meter, maar wel met een diameter van vijf meter, een kruin die beschermend en beschaduwend zijn takken uitstrekt over de aarde. Zijn bloemen, bladeren, bessen en wortelhout hebben een aangename geur en een pittige smaak. De vruchten en bladeren kunnen gegeten worden, en hout, vruchten en bladeren kennen verschillende medicinale toepassingen. Het is een boom waarin alle vogels kunnen thuiskomen. Daarmee vergelijkt Jezus het koninkrijk van God.

Overleden

Florence Temmerman, weduwe van Guido Van Eeden, geboren op 9 januari 1931 te Antwerpen en overleden te Wolvertem op 09 juni 2024, wonende Deschuyffeleerdreef, 39 te Wemmel.
Dat Gods eeuwig licht haar mag verschijnen.

Vieringen van de komende zondag: 12de zondag door het jaar

BRUSSEGEM Sint-Annakapel

Dinsdag 25 juni

19.00u: Eucharistieviering

Intenties: Jaarmis Lucienne Van den Bossche en Jan Van Dooren, Gabrielle Hernalsteen en Chris Moens

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 23 juni

Geen viering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 23 juni

9.00u: Eucharistieviering

Lector: Francine Elpers

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 23 juni

10.30u: Gebedsdienst

Lector: Louka De Breucker

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 23 juni

17.30: Eucharistie (N)

Zondag 23 juni

11.00u: Eucharistie (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 23 juni

10.30u: Eucharistieviering: Gezins- en dankviering van de eerste communicanten, gevolgd door een receptie

Intenties: Jaarmis Echtgenoten Maurice Vastenavondt-Pauline Van Ossel.

Onze-Lieve-Vrouw van Altijddurende Bijstand, uit dank.